

Wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawie Serkowskich o umowę sprzedaży domu na Kleparzu.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1718 (d. WM 245), k. 1–3.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

4 I 1821

[s. 1]

Nr I.

Sąd Apelacyjny
Wolnego, Niepodległego i Ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Wydał wyrok następujący.

Przytomni: Nikorowicz – prezes, kawaler Orderu św. Stanisława ; Piekarski – wiceprezes, kawaler Orderu św. Stanisława; Litwiński, Januszewicz, Gołuchowski – sędziowie; Syktowski – prokurator.

[Podpisy] Nikorowicz., Matakiewicz.

Działo się w Krakowie, w Domu Władz Rządowych, na audiencji Sądu Apelacyjnego dnia 4 stycznia 1821 r.

Między Piotrem i Katarzyną Łokoczyńskimi małżonkami, obywatelami Wolnego Miasta Krakowa, na Kleparzu pod L. 16 zamieszkałymi, przez Józefa Kozłowskiego adwokata stawającymi, z jednej, a Wincentym i Marianną Sobierajskimi małżonkami, na Kazimierzu przy Krakowie pod L. 71 zamieszkałymi, przez Tadeusza Krzyżanowskiego, tudzież Wincentym Serkowskim, szewcem, w Krakowie przy Szlaku pod L. 173, i Joanną Serkowską, panną doletnią, przez Wincentego Szpora adwokata stawającymi, z drugiej strony, w sprawie o uchylenie wyroku Trybunału I Instancji de dato 29 września 1820 r. w przedmiocie zniesienia kontraktu kupna i sprzedaży domu na Kleparzu pod L. 163, i zasądzenie kosztów. [s. 2] Sąd Apelacyjny po wysłuchaniu sporu stron. Zważywszy, iż spór zachodzi o to, czyli podług zasad wyroku zarekurrowanego kontrakt sprzedaży domu pod L. 163 na Kleparzu przy Krakowie urzędownie przez brata i siostrę Serkowskich na rzecz Łokoczyńskich w dniu 6 czerwca 1820 r. zeznany – jest nieważnie zawartym z powodu, iż pierwiej Wincenty Serkowski prywatnie o sprzedaż tego domu zawarł z Sobierajskimi umowę, i że późniejszym wyrokiem z powodu tego do zeznania na rzecz Sobierajskich kontraktu urzędowego zobowiązany został. A w tej mierze, zważywszy, że Łokoczyńscy nie widząc w aktach hipotecznych względnie nieruchomości w kwestii będących, żadnej w tej mierze przeszkody, tym więcej do zawarcia z Serkowskimi,

bratem i siostrą, kontraktu kupna i sprzedaży przystąpić, i przez wniesienie tegoż kontraktu do akt hipotecznych, także ważnym we wszelkim względzie uczynić mogli, ile umowa prywatna w jednym egzemplarzu przez Wincentego Serkowskiego, bez upoważnienia siostry onegoż i [konsukcesorki] podpisana, w niczym Łokoczyńskich prawa w dniu 6 czerwca 1820 r. urzędownie nabytego nadwyręzać nie mogła. Tym mniej kontraktowi temu mógł być na przeszkodzie wyrok Trybunału I Instancji dopiero w dniu 16 czerwca 1820 r. zapadły, ile kontrakt sprzedaży urzędowy pierwiej zeznany został, a wniesieniu go do [s. 3] Hipoteki nic nie przeszkadzało. Bo wyrok Trybunału dopiero cytowany nie był przed tymże wniesieniem w akta hipoteczne wciągnięty. Ani na koniec Łokoczyńskich jako do niego niewchodzących, obowiązywać nie mogły. Z tych powodów uważając Sąd Apelacyjny zasady wyroku Trybunału I Instancji de dato 29 września 1820 r., zobowiązującego Serkowskich do zeznania na rzecz Sobierajskich kontraktu urzędowego sprzedaży domu w mowie będącego – za niegruntowne. Wyrok ten uchyla i Serkowskich od zeznania takowego kontraktu uwalnia^a. Koszty się znoszą. Mocą wyroku w II instancji wydanego.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

[hasła: umowa kupna-sprzedaży, bezskuteczność umów względem osób trzecich, wpis hipoteczny, pierwszeństwo hipoteczne]

---

a Przekreślony fragment: „Zostawiając Sobierajskim prawo regresu do Wincentego”.